



C A P I T I S S E P T I M I AD ROMANOS.

Argumentum, partitio, analysis.

Illustrat & confirmat Apostolus τοῦ δόγματος illud quod dixerat, Christianos non esse sub lege sed sub gratia: indeque denuo conficit, non peccato sed Deo viuere nos oportere. Deinde ne videatur legem culpare vel abiicere, quosdam eius usus manifestos ac necessarios ostendit: & ipsam à cauillis vindicat, quantis sit estimanda docet: Quibus ita explicatis tristem attexit querimoniam de lucta veteris & noui hominis seu carnis & spiritus in se ipso, quae in hac vita à perfectione legis longissime abesse queritur: ut suo exemplo nos omnes ad humilitatem adducat. Partes capit is præcipuæ tres sunt.

PRIMA PARS est allegorica exegesis dicti: Non estis sub lege sed sub gratia usque ad vers. 7. explicans, quomodo sumus immunes à lege nempe, non ab eius obedientia morali, sed ab eius vinculo coniugali, & prolatione lethali, hoc est, à maledictione & coactione seu irritatione ad peccandum: *Propositio*, sumus liberi à lege vers. 4. *Ratio I.* quia mortui sumus legi per Christum *Ibid.* vel potius, quia lex nobis mortua, qua olim tenebamur, sicut uxor tenetur marito superstite vers. 6. *Sedecim loc.* &c. Hæc ratio illustratur lege coniugii vers. 1.2. *Mulier mortuo marito est libera.* *Ratio II.* quia nupti sumus alteri marito Christo absque mœchatione: vers. 4. εἰς τὸ θνήσκων ἐπών. Hæc etiam illustratur lege coniugii vers. 3. *Mulier vidua nubens non fit mœcha.* *Ratio III.* à fine noui matrimonii: quia oportet iam proflare Deo. Cui autem prolificamus, iste est noster maritus vers. 4. Hanc con-

A firmat ab effectu seu fœcunditate lethali prioris connubii: olim per legem veterem maritum fœcundè procreavimus fœtus turpes & lethales, *vers. 5.* Magis igitur fœcundè nunc prolificamus in coniugio nouo: ut seruiamus (Deo) in nouitate &c. *ver. 6.*

S E C U N D A P A R S est apologetica legis usque ad vers. 14. Huc transit occasione eius quod dixerat *vers. 5.* μάρτυρας αὐτοῦ existisse in nobis per legem. Vnde videbat geminam texti posse calumniam: *Vnam* quidem: lex efficit peccata in membris: Ergo est peccatum, id est, peccati causa procreans vel adiuuans *vers. 7.* *Lex peccatum est?* Respondet *I.* Consueta detestatione calumniæ, monstrato usu legis contrario: lex detegit, accusat peccatum: quod probat suo exemplo circa ultimum præceptum *de concupiscentia.* Non igitur efficit: *vers. 7.* *Ab sit: imo, &c.* *II.* *Negatione consequentie* ab eo, quod fit per accidens, ad id quod est per se: quia causa generans peccatum per se est prauitas latens in homine: per accidens

Rr 3